

vigende Anskuelse skulde være saa bestemt paa dette Punkt, at det ærede Flertal ikke kunde naae op til det, som jeg har troet at maatte begjære. Dermed har jeg maasse i Grunden udtalt, hvad der i dette Dilemma er nødvendigt lige overfor de foreliggende Ændringsforslag. Men jeg skal for Fuldstændighedens Skyld tilføie, at jeg ikke har Noget at indvende imod Ændringsforslaget Litra d. undet Nr. 7 til en ny § 4, saameget mindre, som det steds har været min Tanke, at nogen Omordning af det overordentlig store Frederiksborgske Amtsfuedistrikt nødvendigvis maa finde Sted, naar Vacance indtræder, og jeg selv ligeoverfor det ærede Udvalg har givet Anvisning paa denne Vej til at sjerne et maasse eller noget skarpt Disfenspunkt mellem Udvalgets Flertal og Regjeringen. Hvad angaar Forslaget om Nedfattelse for Københavns Amtstues Vedkommende af Skovkassererindtagetnes Maximum fra de nu fastsatte 3,000 Kr. til henholdsvis 2,500 Kr. eller 2,000 Kr. skal jeg sige, at naar man dermed kunde have Fred, vilde jeg kunne slutte mig til Mindretallets Forslag og gaa ned til de 2,500 Kr., slyndt det ganske vist forekommer mig, at det, at Regjeringen uden noget somhelst Tryk fra Rigsdagens Side ved en ren administrativ Bestemmelse allerede har fastsat et Maximum, altsaa i en Række af Aar, om ikke i de sidste har formindsket Indtagten, kunde være en Grund for det høie Thing til ikke yderligere at ville foreskrive en Nedfattelse af dette Maximum. Men imidlertid, naar man dermed kunde have Fred, skulde jeg ikke gjøre nogen bestemt Indvending imod at forandre Tallet 3,000 til 2,500. Tøvrigt er det ikke korrekt udtrykt; thi de 3,000 Kr. findes ikke i den nuværende Lov, de findes kun i et Forslag. De Kontorholdsvederlag, som det ærede Mindretal har foreslaaet i den ene af sine nye Paragrafer, der skulde indføres efter § 4, under Forudsætning af, at Møens Amtstue, Gbelstoft Amtstue og Ribe Amtstue blive nedlagte, men med Bibeholdelse af Kolding Amtstue, skal jeg ikke indvende Noget imod, og heller ikke imod de Lønningsfater, som i saa Tilfælde ere foreslaaede for Embederne i Varde, Randers og Præstø. Derimod tror jeg, at Bestemmelsen i den anden af Mindretallet i Forbindelse hermed foreslaaede nye Paragraf ikke er ganske korrekt affattet. Det sidste Punktum gaar jo ud paa at bestemme, at saavidt muligt skulle disse Filialers Forretninger overdrages til Loldembedsmænd. Forsaavidt skal jeg ikke indvende Noget derimod. „Saavidt muligt“ vil jo sige, at det er Noget, som maa bedømmes af Administrationen, hvorvidt det kan udføres i det enkelte Tilfælde eller ikke. Men jeg tror, at det ærede Mindretal ikke har ment, eller at dets Ønske ikke har været, at en saadan Overdragelse kun skulde finde Sted til Loldembedsmænd. Det ærede Mindretal maa dog vistnok ogsaa have

tænkt sig, at det kunde være rigtigt at overdrage Forretningerne til Skovkassererne, altsaa overensstemmende med, hvad der nu er udtrykt i Lovforslagets § 2. Flertallets Ændringsforslag under Nr. 13, tror jeg, lider af en Mangel. Jeg tror ikke, at der i Ændringsforslagets sidste Punktum fuldt ud er udtalt, hvad det ærede Flertal har ment. Dette Punktum gaar jo nemlig ud paa, at indtil den Ordning kan indtræde, at man kan faae Filialforretningerne overførte til et Loldembed, skulle Embederne bestyres ved Konstitution. Jeg tror, at dette Udtryk lader megen Tvivl tilbage om, hvad Meningen er. Skulde Meningen være den, at Embederne, det vil sige Amtstueembederne, thi Filialbestyrerne ere jo ikke Embedsmænd — skulle bestyres ved Konstitution, er det klart nok, hvilken Løn man vil kunne raade over for at faae disse Embeder bestyrede. Men saa er Sætningen rigtig nok ikke i Overensstemmelse med Flertallets Forslag under Nr. 7, hvor det staar ikke som noget Eventuelt, men som noget Absolut: Gbelstoft Amtstue nedlægges, Ribe Amtstue nedlægges og ved Embedsleblighed nedlægges Møens Amtstue. Det lader sig ikke bringe i Overensstemmelse, thi naar disse Embeder nedlægges ved Embedsleblighed, kan det ikke antages, at Bestemmelsen her om, at man indtil videre kan bestyre Embederne ved Konstitution, er at forstaae om selve Amtstuerne, thi de ere jo forsvundne, og derfor med det ærede Udvalg skulde have ment: ikke selve Embederne, men Filialforretningerne er det jo aldeles klart, at det er en fuldstændig Umulighed at faae dem bestyrede ved Konstitution for det Vederlag, der er foreslaaet som Tilskudsvederlag til en Loldembedsmænd, 1,000 Kr.; det maa det ærede Flertal kunne have indset, og det ærede Flertal har jo ogsaa ved at lade Bestemmelsen i § 2 blive staaende for de nuværende Filialer om en Lønning af 1,800 Kr. til de selvstændige Bestyrere erkjendt, at 1,000 Kr. i intet Tilfælde vil være tilstrækkeligt til at faae en midlertidig Bestyrelse af Forretningen. Jeg gjør velvillig det ærede Flertal opmærksom paa denne formenlige Ukorrekthed i Affattelsen, ikke fordi jeg ønsker at rejse en Diskussion derom, men kun for at det ærede Flertal kan være opmærksom paa at faae et til dets Tanke bedre svarende Udtryk sat ind ved 3die Behandling. Jeg haaber altsaa, at det ærede Flertal ikke vil være misfornøjet med den Bemærkning, jeg har gjort, men skjøne paa, at jeg har henledet dets Opmærksomhed paa en formentlig mindre korrekt Affattelse af Ændringsforslaget. Jeg skal endnu kun sluttelig tilføie, at naar det ærede Udvalg, som af Flertallets Ordfører angivet, skulde være villigt til paa et senere Trin ligeoverfor Regjeringens og Landstingets Forlangende at fravige sit nuværende Standpunkt, navnlig paa et Hovedpunkt om Oprettelsen af en Amtstue i Kolding, skal jeg blot henstille